

Ens parla també dels músics, dels compositors de sardanes. Es re-crea amb en Juli Garreta, Morera, Pep Ventura....:

"La música de Pep Ventura, sentida en un poble de l'Empordà, en una plaça plena de panotxes de blat de moro, a l'hora vaga del capvespre d'estiu veient el sol sobre els xiprers del cementiri, és una cosa que produïa un xoc autèntic."

En el temps que Pla escrivia tot això, vivien encara grans músics, envers els quals, com veurem tot seguit, l'escriptor de Palafrugell sentia una autèntica devoció. Em refereixo als que ell anomenava dos bohemis empordanesos: Vicens Bou, de Torroella de Montgrí, i el vell Vicens de L'Escala. Deia això d'ells:

"Bou fou el precursor; Vicens, la plenitud assolida: Aquest vell músic, pobre i derrotat, gran persona i generós amic, naufragant en els sorral·ls del golf de Roses, amb les seves grenyes de color de cendra, el seu vestit funerari i la seva pal·lidesa cadavèrica, ha escrit les sardanes més violentes, més ferotges, més eficients per a ballar, de més èxit, que avui s'interpreten. Si Garreta i Morera escriviren, tècnicament parlant i dintre de l'esperit de la música, les millors sardanes, Bou i Vicens han escrit les més universalment populars."

No acaben aquí els elogis de Pla adreçats al nostre gran compositor, l'Avi Xaxu, a qui, en una diada tan sardanista com la del proper Aplec de la Sardana, recordarem i, per què no, trobarem a faltar la seva petita i amable figura.

Que les notes que pujaran cel amunt siguin la nostra més profunda pregària per aquest compositor que viu sempre entre nosaltres gràcies a la seva preuada herència.

RICARD GUANTER